

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู ครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ภูมิฐานการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอนะตามลำดับ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครูทั่วประเทศ
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู จำแนกตามเพศ นักศึกษาที่อยู่บ้านตนเองกับนักศึกษาที่อยู่หอพัก และนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครู
3. เพื่อศึกษาปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยครูทั่วประเทศ

ภูมิฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่อยู่บ้านของตนเองกับนักศึกษาที่อยู่หอพักมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน
3. นักศึกษาในแต่ละกลุ่มวิทยาลัยครูมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยครูเฉพาะภาคปกติที่กำลัง

ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2525 ในวิทยาลัยครูทั่วประเทศกลุ่มวิทยาลัยครูละ 2 วิทยาลัย
 รวมทั้งหมด 12 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสมุทร วิทยาลัยครู
 เชียงใหม่ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ วิทยาลัยครูกาจนาบุรี วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครู
 เพชรบุรีวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูภูเก็ต วิทยาลัยครู
 นครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูนครราชสีมา และวิทยาลัยครูสุรินทร์ โค้ดเจ้าหน้าที่ตัวอย่าง
 ประชากรทั้งหมด 2,534 คน และเก็บแบบสอบถามได้คืนมา 2,025 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ
 79.9

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 1 ฉบับแบ่งเป็น 2 ตอน
 คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบคือ เพศ อายุ ระดับ
 ชั้นที่ศึกษา ภูมิภาคที่อาศัย อาชีพบิดามารดา รายได้อีก รายได้มารดา จำนวนบุตรของ
 บิดามารดาที่กำลังศึกษาอยู่ ลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน ผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน
 เงินที่ใ้กับอุปการะ รายได้พิเศษของนักศึกษา และปัญหาทางการเงินของนักศึกษาและการ
 แก้ปัญหาทางการเงินของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าใช้จ่ายของนักศึกษามีลักษณะ
 เป็นแบบเติมค่า โดยถามถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ 8 ประเภทคือ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่า
 ขนพาหนะ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และค่าธรรมเนียมการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลเองในวิทยาลัยครูสุพรรณบุรีและวิทยาลัยครู
 กอสมภาคกลาง ในกลุ่มอื่นผู้วิจัยจัดส่งทางไปรษณีย์ให้ตัวแทนของผู้วิจัย ซึ่งปฏิบัติราชการอยู่
 ในวิทยาลัยครูเหล่านั้นแจกและจัดเก็บแบบสอบถามให้แล้วรวบรวมส่งให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์
 จากนั้นผู้วิจัยก็นำแบบสอบถามทั้งหมดมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อวิเคราะห์ โดยใช้วิธีทาง
 สถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลที่เป็นสถานภาพส่วนตัวของผู้นิยมแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาการ้อยละและหาค่าเฉลี่ยให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับจำนวนเงิน
2. วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษารวมทุกประเภทและแยกตามประเภทค่าใช้จ่ายทั้ง 8 ประเภท โดยแยกวิเคราะห์ตามวิทยาลัยครู กลุ่มวิทยาลัยครู เพศชายกับเพศหญิง และประเภทของนักศึกษาที่อยู่หอพักกับที่อยู่บ้านตนเอง โดยให้ค่าเฉลี่ยของข้อมูล
3. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู ดังนี้
  - 3.1 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง และประเภทของนักศึกษาที่อยู่หอพักกับที่อยู่บ้านตนเอง โดยใช้ค่าที เทสต์ (t - test)
  - 3.2 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูทั้ง 6 กลุ่มโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) และทดสอบระหว่างคู่ด้วยการทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant Difference Test)
4. วิเคราะห์ปัญหาทางการเงินและวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินของนักศึกษาโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย จะได้แยกกล่าวสรุปเป็น 4 ตอนคือ วิเคราะห์สถานภาพของผู้นิยมแบบสอบถาม วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษารวมทุกประเภทและแยกทั้ง 8 ประเภทเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง นักศึกษาที่อยู่หอพักกับที่อยู่บ้านตนเอง นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยทั้ง 6 กลุ่ม วิเคราะห์ปัญหาทางการเงินและวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินของนักศึกษา ทั้งรายละเอียดที่จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้นิยมแบบสอบถาม

1. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 2,025 คน (เป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 1,046 คน (ร้อยละ 51.7) เป็นนักศึกษาชายจำนวน 979 คน (ร้อยละ 48.3) ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,108 คน (ร้อยละ 54.7) รองลงมาศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 496 คน (ร้อยละ 24.5) มีอายุอยู่ระหว่าง 17 - 21 ปี จำนวน 1,108 คน (ร้อยละ 54.7) รองลงมา มีอายุระหว่าง 22 - 26 ปี จำนวน 713 คน (ร้อยละ 35.2) และเป็นผู้นิยมมีฐานะอยู่ในจังหวัดที่มีค่าเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาจำนวน 1,109 คน (ร้อยละ 54.8)

บิคาของผู้นอบแบบสอบถามมีอาชีพเกษกรกรรม จำนวน 829 คน (ร้อยละ 40.9) มารคาของผู้นอบแบบสอบถามจำนวน 856 คน (ร้อยละ 42.3) มีอาชีพเกษกรกรรม บิคาของผู้นอบแบบสอบถาม จำนวน 832 คน (ร้อยละ 41.1) มีรายไค้ อปุระหวาง 2,001 - 5,000 บาท คอเคือน มารคาของผู้นอบแบบสอบถามจำนวน 933 คน (ร้อยละ 46.1) มีรายไค้ประมาณเคือนละคากวา 2,000 บาท บิคามารคาของนัคคษาสวนใหญมีุครคาลัง คคษาอยูในระคัมวศาลย จำนวน 1843 คน (ร้อยละ 91.0) ขณะคคษาอยูในวศาลย ครผู้นอบแบบสอบถามอหุคคคมีจำนวน 771 คน (ร้อยละ 38.1) ผู้นอบการะทางการ เคน แกนัคคษาจำนวน 1,419 คน (ร้อยละ 58.4) เปนบิคามารคาและนัคคษาสวนใหญ จำนวน 1,741 คน (ร้อยละ 86.0) เปนผูค้ไมค้ทางานหารายไค้พิเศษ

2. จำนวนเอนที่นัคคษาค้รับนอบการะในคเคือนนัคคษา ผู้นอบแบบสอบถามค้รับนอบการะทางการ เคนโดยเฉลี่ยประมาณเคือนละ 1,105.42 บาท

2.1 เมอค้จารณาตามคคุมวศาลยครุ นัคคษาวศาลยครุ คคุมนครหลวง ค้รับนอบการะทางการ เคนสูงคคประมาณเคือนละ 1,244.48 บาทนัคคษา คคุมวศาลยครุภาคเหนือค้รับนอบการะทางการ เคนคาคคประมาณเคือนละ 940.57 บาท นอกนัคค้รับนอบการะทางการ เคนอปุระหวางประมาณเคือนละ 1,023.72 - 1,183.05บาท

2.2 นัคคษาคเควศาลยค้รับ เอนนอบการะคเควคเคอนคาง กัน นัคคษาวศาลยครุเพชรบูรวิศาลงกรณค้รับนอบการะทางการ เคนสูงคคประมาณเคือน ละ 1,374.05 บาท นัคคษาวศาลยครุสุรศนครค้รับนอบการะทางการ เคนคาคคประมาณ เคือนละ 680.07 บาท นอกนัคค้รับนอบการะทางการ เคนอปุระหวาง 914.54 - 1,282.28 บาท

2.3 ประเภาของคคอยูอาศยเปนควแปรค้ทาค้เอนค้ค้รับ นอบการะของนัคคษาคคคางกันคคคค นัคคษาคคอยูหุคคคค้รับนอบการะทางการ เคนประมาณ เคือนละ 1,168.88 บาท ส่วนนัคคษาคคอยูนาคคเองค้รับประมาณเคือนละ 1,023.70บาท

3. จำนวนเอนรายไค้พิเศษค้รับนอบการะในคเคือน นัคคษาค้ มีรายไค้พิเศษโดยสวนรวมค้รับ เอนประมาณเคือนละ 834.63 บาท

3.1 นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายไคพิเศษ
สูงสุดประมาณเดือนละ 1039.62 บาท นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางมีรายไคพิเศษค่าสูง
ประมาณเดือนละ 636.66 บาท ส่วนกลุ่มวิทยาลัยครูอื่น ๆ มีรายไคพิเศษอยู่ระหว่างประมาณ
เดือนละ 768.60 - 1,001.73 บาท

3.2 นักศึกษาเพศชายมีรายไคพิเศษพอ ๆ กับเพศหญิง
กล่าวคือ นักศึกษาเพศชายมีรายไคพิเศษประมาณเดือนละ 822.73 บาท ส่วนเพศหญิงมี
รายไคพิเศษประมาณเดือนละ 811.05 บาท

3.3 นักศึกษาที่อยู่หอพักมีรายไคพิเศษสูงกว่านักศึกษาที่อยู่
บ้านตนเองคือ มีรายไคพิเศษประมาณเดือนละ 927.19 บาท ส่วนนักศึกษาที่อยู่บ้านตนเอง
มีรายไคพิเศษประมาณเดือนละ 690.32 บาท

ตอนที่ 2 ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู

1. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาโดยส่วนรวม นักศึกษาทั้งหมดมีค่าใช้จ่าย
เฉลี่ยประมาณคนละ 15,352.08 บาท

2. นักศึกษาวิทยาลัยครูจังหวัดนครราชสีมาใช้จ่ายมากที่สุดประมาณปีละ
17,620.68 บาท รองลงไปที่วิทยาลัยครูกาญจนบุรีปีละ 17,345.03 บาท วิทยาลัยครู
เพชรบุรีวิทยาลัยครูนครราชสีมาปีละ 16,860.87 บาท วิทยาลัยครูสมุทรปราการปีละ 16,323.70 บาท
วิทยาลัยครูนครราชสีมาปีละ 16,171.35 บาท วิทยาลัยครูนครราชสีมาปีละ 15,899.87 บาท
วิทยาลัยครูเพชรบุรีปีละ 15,429.41 บาท วิทยาลัยครูภูเก็ตปีละ 15,085.27 บาท วิทยาลัย
ครูเชียงใหม่ปีละ 14,432.76 บาท วิทยาลัยครูเชียงใหม่ปีละ 13,485.84 บาท วิทยาลัยครู
พระนครศรีอยุธยา 13,359.47 บาท และวิทยาลัยครูสุรินทร์ใช้จ่ายค่าสูงประมาณปีละ 11,214.27
บาท เมื่อพิจารณาประเภทของค่าใช้จ่ายพบว่า ในเรื่องค่าอาหารและค่าที่พักนักศึกษาวินิจฉัย
จังหวัดนครราชสีมาใช้จ่ายมากที่สุด ค่าพาหนะนักศึกษาวินิจฉัยจังหวัดนครราชสีมาใช้จ่ายมากที่สุด ค่าอุปกรณ์
การศึกษานักศึกษาวินิจฉัยจังหวัดนครราชสีมาใช้จ่ายมากที่สุด ค่าธรรมเนียมการศึกษาวินิจฉัยจังหวัดนครราชสีมา
ใช้จ่ายมากที่สุด ค่าเครื่องแต่งกายนักศึกษาวินิจฉัยจังหวัดนครราชสีมาใช้จ่ายมากที่สุด และนักศึกษาวินิจฉัย
จังหวัดนครราชสีมาใช้จ่ายค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดมากที่สุด นักศึกษาที่ใช้จ่ายน้อยที่สุดใน
เรื่อง ค่าอาหาร ค่าพาหนะ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และค่าใช้จ่าย
เบ็ดเตล็ด คือ นักศึกษาวินิจฉัยจังหวัดสุรินทร์ นักศึกษาวินิจฉัยจังหวัดเพชรบุรีใช้จ่ายค่าธรรมเนียม

การศึกษา และค่าที่พักน้อยที่สุด สำหรับค่าเครื่องแต่งกายวิทยาลัยครู เชียงราย ใช้จำนวนน้อยที่สุด

3. นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูนครหลวงใช้จ่ายมากที่สุดประมาณปีละ 17,202.04 บาท รองลงไปที่คือกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้จ่ายประมาณปีละ 16,236.98 บาท กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ใช้จ่ายประมาณปีละ 15,573.92 บาท กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางใช้จ่ายประมาณปีละ 15,193.07 บาท กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้จ่ายประมาณ 14,381.97 บาท และกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือใช้จ่ายน้อยที่สุดประมาณปีละ 14,058.01 บาท เมื่อพิจารณาถึงประเภทของค่าใช้จ่าย พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงใช้จ่ายค่าอาหารและค่าที่พักมากที่สุด กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้จ่ายค่าพาหนะและค่าเครื่องแต่งกายมากที่สุด กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ใช้จ่ายค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดมากที่สุด และกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้จ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือใช้จ่ายค่าพาหนะ ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าที่พักน้อยที่สุด กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางใช้จ่ายค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และค่าเครื่องแต่งกายน้อยที่สุด และกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้จ่ายค่าอาหารน้อยที่สุด

4. นักศึกษาเพศชายใช้จ่ายสูงกว่าเพศหญิงคือ มีค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 16,435.95 บาท ส่วนนักศึกษาหญิงใช้จ่ายปีละประมาณ 14,321.22 บาท เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทพบว่า นักศึกษาชายใช้จ่ายสูงกว่า เพศหญิงทั้ง 8 ประเภท

5. นักศึกษาที่อยู่หอพักมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าผู้ที่อยู่บ้านตนเองกล่าวคือ ผู้ที่อยู่หอพักใช้จ่ายประมาณปีละ 16,061.13 บาท และผู้ที่อยู่บ้านตนเองใช้จ่ายประมาณปีละ 14,277.36 บาท เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทค่าใช้จ่าย นักศึกษาที่อยู่หอพักใช้จ่ายค่าอาหาร ค่าพาหนะ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพักผ่อนหย่อนใจและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดสูงกว่าผู้ที่อยู่บ้านตนเอง ส่วนค่าเครื่องแต่งกายและค่าธรรมเนียมการศึกษานักศึกษาที่อยู่บ้านตนเองใช้จ่ายสูงกว่าผู้ที่อยู่หอพัก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาเพศต่างกันมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษา เพศชายใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษา เพศหญิง กล่าวคือ นักศึกษาเพศชายใช้จ่ายประมาณปีละ 16,435.95 บาท ส่วนนักศึกษาเพศหญิงใช้จ่ายประมาณปีละ 14,321.22 บาท ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษา เพศชายและ เพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 วางไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่อยู่บ้านของตนเองกับนักศึกษาที่อยู่หอพักมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษาที่อยู่หอพักใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาที่อยู่บ้านของตนเอง กล่าวคือ นักศึกษาที่อยู่หอพักใช้จ่ายประมาณปีละ 16,061.13 บาท ส่วนนักศึกษาที่อยู่บ้านของตนเองใช้จ่ายประมาณปีละ 14,277.36 บาท ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่อยู่บ้านของตนเองกับนักศึกษาที่อยู่หอพัก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 วางไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาในแต่ละกลุ่มวิทยาลัยครูมีค่าใช้จ่าย

แตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูทั้ง 6 กลุ่มใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และในการ เปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มวิทยาลัยในแต่ละกลุ่มปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครู นครหลวงใช้จ่ายสูงกว่า นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางและกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้จ่ายสูงกว่า นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สรุปได้ว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มวิทยาลัยครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

ตอนที่ 4 ปัญหาทางการเงินและวิธีแก้ปัญหาทางการเงินของนักศึกษา

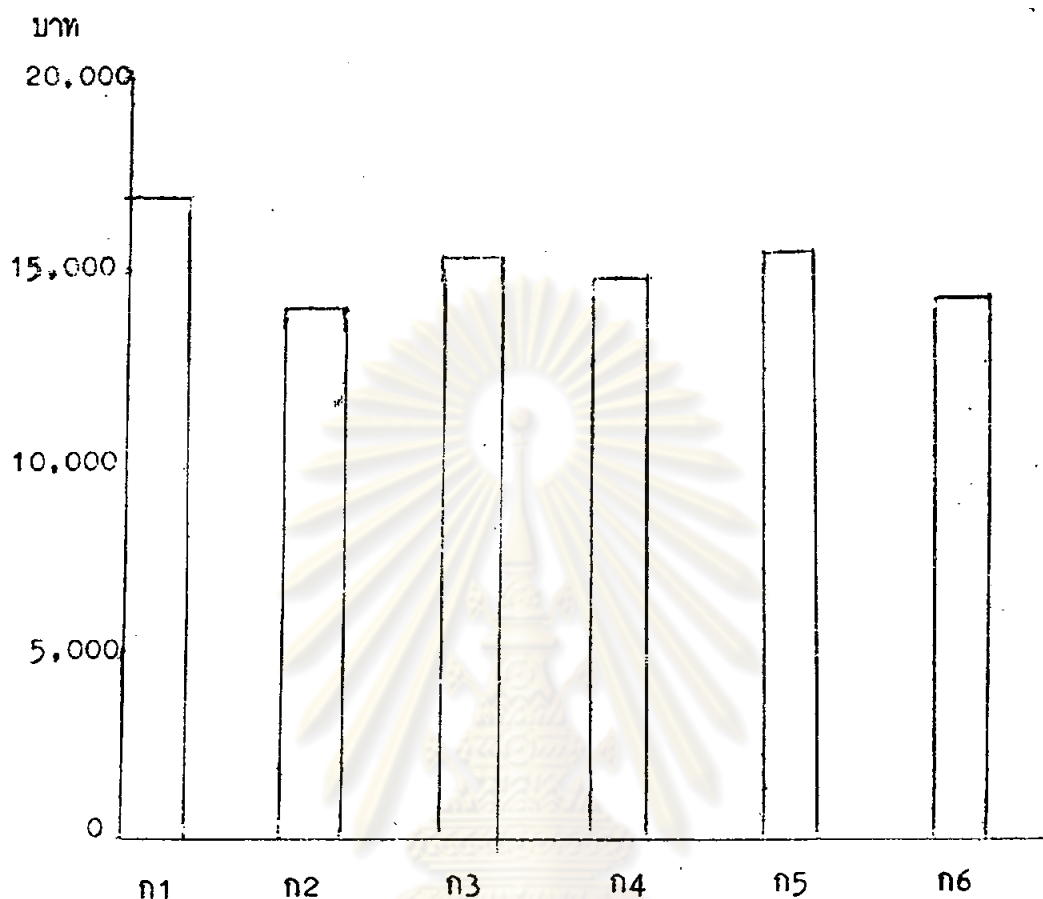
1. ปัญหาทางการเงิน ผลจากการวิจัยพบว่า จากนักศึกษา 2,025 คน ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 994 คน (ร้อยละ 49.1) เป็นผู้ที่ไม่มีเงินไม่พอใช้ เป็นบางเดือน และไม่พอใช้ทุกเดือนมีจำนวน 266 คน (ร้อยละ 13.2)

2. การแก้ปัญหา เมื่อประสบปัญหาทางการเงินพบว่า เมื่อเกิดปัญหาทางการเงินนักศึกษาจำนวน 1,039 คน (ร้อยละ 51.3) แก้ปัญหาโดยวิธีขอยืมจากเพื่อน รองลงไปจำนวน 983 คน (ร้อยละ 48.5) ใช้วิธีขอจากผู้ประกอบการจำนวน 160 คน (ร้อยละ 7.9) แก้ปัญหาโดยวิธีกู้ยืม และใช้วิธีจำหน่ายทรัพย์สินจำนวน 112 คน (ร้อยละ 5.5) มีจำนวนเพียงเล็กน้อยคือ 31 คน (ร้อยละ 1.5) ใช้วิธีขอทุนการศึกษาและใช้วิธีอื่นๆ เช่น เบิกเงินจากธนาคาร ยอมอดอาหารบางมื้อ กลับไปเอาเงินที่บ้านมีจำนวน 32 คน (ร้อยละ 1.6)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา 6 กลุ่มวิทยาลัย

อภิปรายผล

1. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา โดยส่วนรวม ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาโดยส่วนรวม 12 วิทยาลัยโดยเฉลี่ยประมาณปีละ 15,352.08 บาท

1.1 เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยจะเห็นว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูจันทร เกษม เสียค่าใช้จ่ายสูงสุดประมาณปีละ 17,620.68 บาท รองลงไปที่วิทยาลัยครูกาญจนบุรี เสียค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 17,345.03 บาท วิทยาลัยครูสุรินทร์ เสียค่าใช้จ่ายต่ำสุดประมาณปีละ 11,214.27 บาท สาเหตุที่ทำให้ผลการวิจัยปรากฏออกมาดังกล่าวก็น่าจะเป็นเพราะ นักศึกษาวิทยาลัยครูจันทร เกษมและวิทยาลัยครูกาญจนบุรีได้รับเงินอุดหนุนสูงเป็นลำดับที่ 2 และที่ 3 ตามลำดับ คือ ประมาณเดือนละ 1,282.28 บาท และ 1,264.96 บาท ในขณะที่นักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ได้รับเงิน

อุปการะค่าสุกคือประมาณเกือบละ 680.07 บาท และเมื่อพิจารณาจากรายได้ของประชากรใน กรุงเทพมหานคร มีรายได้ประมาณปีละ 43,423 บาท ในจังหวัดกาญจนบุรีมีรายได้ประมาณ 24,103 บาท ในขณะที่ประชากรในจังหวัดสุรินทร์ มีรายได้ต่อหัวเพียงปีละ 2,891 บาท¹ จะเห็นได้ว่าเมื่อรายได้ของบุคคลสูง บุคคลก็จะมีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีรายได้น้อยก็มักจะใช้จ่ายต่ำลงไปด้วย

2. ประเภทของค่าใช้จ่าย เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของค่าใช้จ่าย พบว่า ค่าใช้จ่ายประเภทอาหารสูงสุดเฉลี่ยประมาณ 6,107.23 บาท รองลงมาคือ ค่าเครื่องแต่งกาย ประมาณ 2,221.75 บาท ประเภทของค่าใช้จ่ายที่ต่ำสุดคือ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ประมาณ 1,002.61 บาท ค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ จะอยู่ระหว่าง 1,061.90 – 2,190.13 บาท การที่ค่าใช้จ่ายประเภทอาหารและค่าเครื่องแต่งกายสูงกว่าค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต และจากดัชนีราคาผู้บริโภคชี้ให้เห็นว่าคนไทยจะใช้จ่ายค่าอาหารประมาณร้อยละ 43.68 และเสียค่าเครื่องนุ่งห่มร้อยละ 8.10² ของค่าใช้จ่ายทุกประเภท

3. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู

3.1 เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 คือ นักศึกษาเพศชายเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่าเพศหญิงคือเพศชายเสียค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 16,435.95 บาท ส่วนเพศหญิงเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 14,321.22 บาท ผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของชนิกานิต ปอนันต์และจุฑาฉัตรคุปต์³ และผลการวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายของนิสิตบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของ

¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, "ปัญหาการกระจายรายได้" วารสารเศรษฐกิจและสังคม 14 (พฤศจิกายน - ธันวาคม 2520), : 666.

² สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, รายงานสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยครึ่งปีแรก พ.ศ. 2524 (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2524), หน้า 152.

³ ชนิกานิต ปอนันต์และจุฑา ฉัตรคุปต์, "ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" หน้า 6.

คนที่ สูงสุดตามนท¹ คือ นิสิตนักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่านิสิตนักศึกษาหญิง

3.2 เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างนักศึกษาที่อยู่บ้านตนเองกับที่อยู่หอพักพบว่าสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ทั้งไว้ใน ข้อที่ 2 คือ นักศึกษาที่อยู่หอพักเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาที่อยู่บ้านตนเอง กล่าวคือ นักศึกษาหอพักเสียค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 16,061.13 บาท ในขณะที่นักศึกษาที่อยู่บ้านตนเองเสียค่าใช้จ่ายเพียง 14,277.36 บาท ผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอาวช วัฒนสิน² และผลการวิจัยของ คนที่ สูงสุดตามนท³ คือ นักศึกษาที่เสียค่าที่พักมีค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เสียค่าที่พัก

3.3 เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มวิทยาลัย พบว่าสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ทั้งไว้ในข้อที่ 3 กล่าวคือ นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครุนครหลวงเสียค่าใช้จ่ายสูงสุดประมาณปีละ 17,202.03 บาท รองลงมาคือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก เสียค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 16,236.96 บาท ส่วนกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือเสียค่าใช้จ่ายต่ำสุดประมาณปีละ 14,058.01 บาท สาเหตุที่ทำให้ค่าใช้จ่ายของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูแตกต่างกัน เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากจำนวนเงินที่นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูได้รับอุปการะทางการเงิน พบว่า นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครุนครหลวงและกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกได้รับอุปการะทางการเงินสูงเป็นลำดับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ คือ นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครุนครหลวงได้รับอุปการะสูงสุดประมาณเดือนละ 1,244.48 บาท กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกได้รับประมาณเดือนละ 1,183.05 บาท ในขณะที่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือได้รับต่ำสุดประมาณเดือนละ 940.57 บาท นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงรายได้ของประชากรค่อหัวของสถานที่ตั้งวิทยาลัยครูในแต่ละภาคก็แตกต่างกัน คือ ประชากรในกรุงเทพมหานคร มีรายได้โดยเฉลี่ย

¹ คนที่ สูงสุดตามนท, "ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" หน้า 50.

² อาวช วัฒนสิน, "การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา เทคนิคชนบุรี" หน้า 29-30.

³ คนที่ สูงสุดตามนท, เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

ต่อหัวประมาณปีละ 43,423 บาทในภาคกลางซึ่งเป็นที่ตั้งกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้อีกประมาณปีละ 15,935 บาท ในขณะที่ประชากรในภาคเหนือมีรายได้อีกเพียงปีละ 9541 บาทต่อปี¹ เมื่อรายได้ของบุคคลสูงขึ้นบุคคลก็มีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีรายได้น้อยก็จะใช้จ่ายต่ำลงไปด้วย

4. ปัญหาทางการเงินและการแก้ปัญหาทางการเงินของ

นักศึกษา

4.1 ปัญหาทางการเงิน จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาจำนวน 994 คน (ร้อยละ 49.1) เป็นผู้มีเงินไม่พอใช้เป็นบางเดือน และมีจำนวน 266 คน ที่เงินไม่พอใช้ทุกเดือน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากตารางในตาราง 3 และ 4 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูมีค่าประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 829 คน (ร้อยละ 40.9) มารคามีอาชีพเกษตรกรรม 856 คน (ร้อยละ 42.3) และเมื่อพิจารณาถึงรายได้ในแต่ละเดือนของนิสิตมารคา พบว่า นิสิตของนักศึกษาจำนวน 832 คน (ร้อยละ 41.1) มีรายได้ 2,001 - 5,000 บาท ส่วนมารคา จำนวน 933 คน (ร้อยละ 46.1) มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน ซึ่งทำให้มองเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยครูเป็นจำนวนมากมาจากครอบครัวที่ยากจน ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ วราภรณ์ บวรศิริ² ที่ว่าผู้ที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำสุด² นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 2,025 คน จะเป็นผู้ที่ทำงานเอง เพียง 397 คน (ร้อยละ 15.6) ดังนั้นในส่วนที่เหลือส่วนใหญ่จะใ้รับอุปการะทางการเงินจากบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้มีรายได้น้อยอยู่แล้ว ประกอบกับบิดามารดาต้องรับภาระส่งเสียให้บุตรของครอบครัวทั้งนักศึกษาเองเป็นจำนวนมาก (ดูจากตารางในหน้า 44) เข้ารับการศึกษาในระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมหาวิทยาลัย และนักศึกษาจำนวนถึง 1,161 คน ต้องเสียค่าที่พักถึงปีละประมาณ 2,027.55 บาท รวมทั้งต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งหมดปีละ 15,352.08 บาท หรือประมาณเดือนละ 1,705.78 บาท ในขณะที่นักศึกษาได้รับเงินอุปการะเฉลี่ยเพียงประมาณเดือนละ 1,105.42

¹ วิทยุ สาร, "รายได้ของคนไทย" หน้า 3.

² วราภรณ์ บวรศิริ, "การรับนิสิตนักศึกษา" หน้า 22.

บาท และจำนวนนักศึกษาที่มีรายได้น้อยเพียง 284 คน นักศึกษาเหล่านี้จะมีรายได้น้อยเฉลี่ยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 834.63 บาท จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ นักศึกษามีปัญหาทางการเงินเป็นจำนวนมาก

4.2 การแก้ปัญหาทางการเงินของนักศึกษา เมื่อเกิดปัญหาทางการเงิน การเงินนักศึกษาจำนวน 1,039 คน ใช้วิธีขอเงินจากเพื่อน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาจำนวน 1,461 มีที่พักอยู่กับบิดามารดา ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาทางการเงินจึงใช้วิธีขอเงินจากเพื่อนเพราะสะดวกกว่าที่จะกลับไปขอเงินจากบิดามารดาหรือฝากกรงซึ่งอาจทำให้หมดเปลืองเพิ่มขึ้น และอาจไม่ทันการด้วย วิธีที่นักศึกษาใช้มากที่สุดเป็นลำดับที่ 2 คือ ขอจากผู้ปกครองจำนวน 983 คน มีนักศึกษาจำนวน 160 คน จะใช้วิธีขืมในการแก้ปัญหาจะเห็นได้ว่า นักศึกษา ใช้วิธีไม่มากนัก และคงจะเป็นผู้ที่ทำงานแล้วเมื่อเกิดปัญหาทางการเงินจึงจะใช้วิธีขืมเพื่อเป็นการแก้ปัญหา มีจำนวนเพียง 136 คน ใช้วิธีทำงานพิเศษเพื่อแก้ปัญหา เนื่องจากงานพิเศษอาจหาทำได้ยากโดยเฉพาะ ในส่วนภูมิภาคนี้จะหางานทำได้ยากอีกประการหนึ่งก็อาจเกิดจากฐานะของนักศึกษา ที่เป็นคนประเภทเลือกงาน कुछงานที่ใช้แรงงาน หรืองานบ้านว่าเป็นงานที่ไม่เหมาะสมกับสภาพของตน ดังนั้นเมื่อเกิดขาดเงินทองแม้คนเลือกงานประเภทนี้ให้ทำนักศึกษาก็จะไม่ยอมทำ สำหรับการแก้ปัญหาโดยวิธีจำนำทรัพย์สินมีผู้ใช้วิธีนี้เพียง 112 คน อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีทรัพย์สินพอที่จะนำไปจำนำได้ บางคนก็ขอเงินจากอาจารย์ มีจำนวน 44 คน จำนวนเล็กน้อยเพียง 31 คน ใช้วิธีขยืมจากเพื่อน นอกนั้นอีกประมาณ 32 คน ใช้วิธีอื่น ๆ ในการแก้ปัญหาเช่น กลับไปเอาเงินที่บ้าน เบิกเงินจากธนาคาร บางคนใช้วิธีขยืมจากอาหารบางมื้อ เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากที่ใ้ข้ออภิปรายผลมาแล้วทั้งหมดอาจสรุปผลที่สำคัญเป็นการวางได้ดังนี้
เปรียบเทียบค่าใช้จ่าย จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับอุปการะ และจำนวนนักศึกษาที่มีปัญหาการ
การเงิน จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย

กลุ่มวิทยาลัยครู	เงินที่ได้รับ อุปการะใน 1 ปี	ค่าใช้จ่ายของ นักศึกษาไมรวม ค่าธรรมเนียม	จำนวนเงินที่ ใช้จ่ายเกิน รายรับ	จำนวนนักศึกษา ที่มีปัญหาการเงิน
ก 1	11,200.32	16,075.54	4,865.22	205
ก 2	8,465.13	12,924.65	4,459.52	231
ก 3	10,647.45	15,108.85	4,461.40	170
ก 4	10,370.43	14,048.69	3,678.26	228
ก 5	10,298.73	14,436.60	4,137.87	167
ก 6	9,213.48	13,178.27	3,964.79	259

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

1. ผู้บริหารระดับสูงคือ ระดับกรมควรนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไป

เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนในการของงบประมาณประจำปีเพื่อมาจัดสรรให้แก่วิทยาลัยครู
ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมเช่น จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสือให้แก่ห้องสมุด งบประมาณ
ก่อสร้างหอพัก เป็นต้น

นอกจากนี้ยังควรใช้ เป็นข้อมูลในการวางระเบียบการเก็บเงินบำรุง
การศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่ากิจกรรม ค่าหอพัก ค่าบำรุงห้องสมุด และค่าปรับต่าง ๆ
ให้เหมาะสมกับฐานะทางการเงินของนักศึกษา

2. ผู้บริหารระดับวิทยาลัย ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไป เป็นข้อมูลใน
การจัดบริการต่าง ๆ แก่นักศึกษาดังนี้

2.1 เนื่องจากนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทอาหารสูงกว่า ค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ ดังนั้นทางวิทยาลัยควรจัดให้มีบริการขายอาหารที่สะดวกมีประโยชน์ ในราคาพอสมควรแก่นักศึกษา เพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านนี้ของนักศึกษาให้น้อยลง

2.2 วิทยาลัยควรจัดบริการหอพักของทางวิทยาลัยเพิ่มขึ้น เพื่อลดค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พัก เนื่องจากวิทยาลัยเก็บเงินค่าหอพักในราคาต่ำกว่าหอพัก ของเอกชนคือ เพียงภาคเรียนละ 250 - 700 บาท และยังเป็น การช่วยตัดค่าใช้จ่าย ประเภทค่าพาหนะลงไปได้อีก เนื่องจากไม่ต้องเสียค่าเดินทางประจำวัน

2.3 ควรจัดบริการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ยากจนเพิ่มขึ้น และใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลในการกำหนดทุนการศึกษาแก่นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยต่าง ๆ คือ กลุ่มวิทยาลัยครุนครหลวง กลุ่มวิทยาลัยครุภาคเหนือ และกลุ่มวิทยาลัยครุภาคตะวันตก ควร ให้ทุนแก่นักศึกษาประมาณปีละ 4,500 - 5,000 บาท กลุ่มวิทยาลัยครุภาคกลาง กลุ่มวิทยาลัย ครุภาคใต้ และกลุ่มวิทยาลัยครุภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณปีละ 4,000 บาท

2.4 จัดบริหารหางานให้นักศึกษาที่ยากจนได้ทำงานหารายได้ พิเศษ เช่น ทำงานห้องสมุด ช่วยทำงานตามบ้านอาจารย์ รับสอนพิเศษตามบ้าน เป็นต้น

2.5 จัดให้มีศูนย์การพิมพ์ตำราและ เอกสารประกอบการ เรียน เพื่อจำหน่ายแก่นักศึกษาในราคาถูก เพื่อลดค่าใช้จ่ายในค่าน้ำค่าอุปกรณ์และตำราเรียนให้ น้อยลง เพราะในปัจจุบันอาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละคนจัดพิมพ์และจำหน่ายตำราและ เอกสารประกอบการ เรียนให้นักศึกษาเอง และมักจัดจำหน่ายในราคาค่อนข้างสูง

3. ระเบียบอาจารย์ผู้สอน ควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการทำงานหาเงิน โดยสุจริต และไม่ขูดขูดงาน

4. ระเบียบประชาชนทั่วไป ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาและ ผู้ปกครอง ที่ต้องการให้บุตรธิดาของตนเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู ทราบว่า เขาต้องมีรายจ่าย ประมาณเท่าใด จึงจะสำเร็จการศึกษา

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยในเรื่องนี้ใหม่ทุก 5 ปี ความแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคม เพื่อจะทำให้ได้ข้อมูลที่ เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

¹ ระเบียบสภาการฝึกหัดครู "ว่าด้วยการเก็บเงินค่าบำรุงของวิทยาลัยครู พ.ศ. 2526", อักสำเนา หน้า 3.